

נעשה אדם

צל סוכה בצל האמונה

גמ' עבדה זרה ב. – ב:

דרש רבי חנינא בר פפא ואיתימא רב שמלאי לעתיד לבא מביא הקדוש ברוך הוא ספר תורה (ומניהם בחיקון ואומר למי שעסוק בה יבא ויטול שכרו מיד מתכבדין ובאי עובדי כוכבים בערבוביא שנאמר כל הגויים נקbezו יחרו (וננו) אמר להם הקדוש ברוך הוא אל תכנסו לפני בערבוביא אלא תכנס כל אומה ואומה וסופריה שנאמר ויאספו לאומות ויאין לאום אלא מלכות שנאמר ולאום מלאום יאמץומי איכא עררבוביא קמי הקדוש ברוך הוא אלא כי היכי דלא לירבבו אינחו [בחדרי הדרין] דילישמו מאי דאמר להו [מיד] נכנעה לפניו מלכות רומי תחלה מאי טעםא משומ דחשייבא ומילן דחשייבא דכתי ותאכל כל ארעה ותדרושינה ותדוקינה אמר רבי יוחנן ז' רומי חיבת שטבעה יצא בכל העולם ומנא לן דמאן דחשייב עיל ברישא כדרב חסדא דאמר רב חסדא מלך וצבור מלך נכנש תחלה לדין שנאמר לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל (וננו) וטעמא מאי איבעית אימא לאו אורח ארעה למתיב מלכא מאכראי ואיבעית אימא מקמי דלייפוש חרזן אף אמר להם הקדוש ברוך הוא במאי עסקתם אומרים לפניו רבונו של עולם הרבה שוקים תקנינו הרבה מרחצאות עשינו הרבה כסף וזהב הרבינו וכולם לא עשינו אלא בשבייל ישראל כדי שיתעסקו בתורה אמר להם הקדוש ברוך הוא שוטים שביעולם כל מה שעשיתם לצורך עצמכם עשיותם תקנתם שוקים להושיב בהן זנות מרחצאות לעדן בהן עצמכם כסף וזהב שלוי הוא שנאמר לי הכסף ולוי הוהב נאם ה' צבאות כלום יש בכם מנייד זאת

R. Hanina b. Papa — some say R. Simlai — expounded [the foregoing verse] thus: In times to come, the Holy One, blessed be He, will take a scroll of the Law in His embrace and proclaim: 'Let him who has occupied himself herewith, come and take his reward.' Thereupon all the nations will crowd together in confusion, as it is said: All the nations are gathered together, etc. The Holy One, blessed be He, will then say to them: 'Come not before Me in confusion, but let each nation come in with its scribes;' as it is said, and let the peoples be gathered together,¹ and the word le'om [used here] means a kingdom, as it is written, and one kingdom [u-leom] shall be stronger than the other kingdom. (But can there be confusion in the presence of the Holy One, blessed be He? — [No;] it is only that they be not confused, and so hear what He says to them.) Thereupon the Kingdom of Edom will enter first before Him. (Why first? Because they are the most important. How do we know they are so important? — Because it is written: And he shall devour the whole earth and shall tread it down and break it in pieces; and R. Johanan says that this refers to Rome, whose power is known to the whole world. And whence do we know that the most important comes forward first? — Because R. Hisda said: When a king and a community appear before the [Heavenly] tribunal, the king enters first, as it is said: That He maintain the cause of His servant [King Solomon] and [then] the cause of His people Israel. And why is it so? — You may say, because it is not the way of the world that a king shall wait without; or you may say [in order that the king shall plead] before the anger [of the Judge] is roused.) The Holy One, blessed be He, will then say to them: 'With what have you occupied yourselves?' They will reply: 'O L-rd of the Universe, we have established many market-places, we have erected many baths, we have accumulated much gold and silver, and all this we did only for the sake of Israel, that they might [have leisure] for occupying themselves with the study of the Torah.' The Holy One, blessed be He, will say in reply: 'You foolish ones among peoples, all that which you have done, you have only done to satisfy your own desires. You have established marketplaces to place harlots there; baths, to revel in them; [as to the distribution of] silver and gold, that is mine, as it is written: Mine is the silver and Mine is the gold, says the L-rd of Hosts;

גמ' עבדה זרה ג. – ג:

אמרו לפניו רבונו של עולם תנא לנו מראש ונעשה אמר להן הקדוש ברוך הוא שוטים שביעולם מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת מי שלא טרח בערב שבת מהיכן יאכל בשבת אלא אף על פי כן מצוה קלה יש לי וסוכה שמה לככו ועשו אותהומי מצית אמרת ה כי והוא אמר רבי יהושע בן לוי מאי דכתיב אשר אני מציך היום היום לעשותם ולא למהר לעשותם היום לעשותם ולא היום ליטול שכר אלא שאין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא עם בריותיו ואמאי קרי ליה מצוה קלה מושום דלית ביה חסרון כייס מיד כל אחד (ואחד) נוטל והילך ועובד סוכה בראש גנו והקדוש ברוך הוא מקדר עלייהם חמה בתקופת תמו וכל אחד ואחד מבעת בסוכתו וויצא שנאמר ננתקה את מוסרתויהם ונשליכה מהם עבותיהם מקדר

והא אמרת אין הקדוש ברוך הוא בא בטורניה עם בריותיו משום דישראל נמי זימני דמשכא להו תקופת תמו עד חנא והויל ה' צURA והאמר רבא מצער פטור מן הסוכה נהי דפטור בעוטי מ' מבטעי מיד הקדוש ברוך הוא יושב ומשחק עליון שנאמר יושב בשמיים יצחק וגוי אמר רב כי יצחק אין שחק לפניו הקדוש ברוך הוא אלא אותו היום בלבד

The nations will then plead. 'Offer us the Torah anew and we shall obey it.' But the Holy One, blessed be He, will say to them, 'You foolish ones among peoples, he who took trouble [to prepare] on the eve of the Sabbath can eat on the Sabbath, but he who has not troubled on the eve of the Sabbath, what shall he eat on the Sabbath?

Nevertheless, I have an easy command which is called Sukkah; go and carry it out.' (But how can you say so: does not R. Joshua b. Levi say: What is [the meaning of] the verse, The ordinances which I command you this day to do them? It is that this day only [the present] is the time to do them,' they cannot be done tomorrow [in times to come]: this day is the time in which to do them, but not in which to be rewarded for them. [Why then should they be offered this observance in the Messianic time?] — Because the Holy One, blessed be He, does not deal imperiously with His creatures.

And why does He term it an easy command? — Because it does not affect one's purse.) Straightaway will every one of them betake himself and go and make a booth on the top of his roof; but the Holy One, blessed be He, will cause the sun to blaze over them as at the Summer Solstice. and every one of them will trample down his booth and go away, as it is said, Let us break their bands asunder, and cast away their cords from us. (But you have just said 'The Holy One, blessed be He, does not deal imperiously with his creatures? — True! but with the Israelites, too, it occasionally happens that the summer solstice extends till the Festival [of Tabernacles] and they are vexed [by the heat].But does not Raba say: He who is vexed thereby is freed from dwelling in the Sukkah? — Granted, they would [in such circumstances] be freed, but would Israelites contemptuously trample it down?)

Thereupon the Holy One, blessed be He, will laugh at them, as it is said, He who sits in Heaven laughs. Said R. Isaac: 'Only on that day is there laughter for the Holy One, blessed be He!'

מלacci ג' י"ט-כ'

כִּי הַזֹּה יֹמֶן בָּא בְּעֵרֶב תְּגַנְּזָר וְזֹהֵן כָּל זָדִים וְכָל עֲשֵׂה רָשָׁעָה קָשׁ וְלֹהֶט אַתֶּם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר הָאָבָּא אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂב כָּלָם שְׁרָשׁ וְעַנְהָה: וּרְזֹהָה לְכָם יְרָאֵי שְׁמִי שְׁמִשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכָנְפִיהָ וַיֵּצְאֶתְם וַיַּשְׁתַּחַם כְּעַדְלִי מִרְבָּקָה:

For behold, the sun comes, glowing like a furnace, and all the audacious sinners and all the perpetrators of wickedness will be stubble. And the sun that comes shall burn them up so that it will leave them neither root nor branch, says the Lord of Hosts. And the sun of mercy shall rise with healing in its wings for you who fear My Name. Then will you go forth and be fat as fatted calves.

מלבי"ם שם

והמשח הזאת תרפא בכנפיה - מחום הבוער, והציוויל הוא כי התגלות האור האלקוי יתגלה בשתי בחינותיו כי האור יש בו אור ושרפה, ויתגלה באורו לצדיקים ובאשו לרשעים, כמ"ש והיה אור ישראל לאש וכמ"פ שם.

זההר (מתורגם) פ' אמר ק"ג

כל מי שהוא מהשורש והגוע הקדוש של ישראל ישב בסוכות תחת צל האמונה ומי שאינו מהשורש והגוע הקדוש של ישראל לא ישב בהם וויזיא את עצמו מתחת צל האמונה.

דרך ה' - חלק א פרק ד

ז. אך ההנאה הזאת מתחולק לשני חלקים, הא', הנה במה שיעשה מפני שהוא מוכחה בו וצrik, פירוש - הא' הוא כלל מעשה המצוות, והב' כלל מה שהאדם משתמש מן העולם לצרכו. מעשה המצוות, הנה תכלית בו לאדם שיעשו בוואר הוא, שהוא לקיים מצות בוראו ולעשות חפצו, והנה הוא מקיים חפציו ית' בזה, בשני דרכים נמשכים זה מזו, והיינו כי הוא מקיים חפצו במה שצווה שיעשה המשעה הוא והוא עושהו, והשנית, כי הנה במעשה ההוא הנה משתלים ומגיע ליהנות בטובו ית'. אך מה שהאדם משתמש מן העולם לצרכו, הנה צריך תחלה שהיה מוגבל בגבול רצונו ית', דהיינו שלא יהיה בו דבר מה שהוא שמנעו ואסרו האל ית'. ושלא היה אלא ראוי לבריאות הגוף וקיום חיותו על הצד הטוב, ולא כדי נטיה החומר ותשוקתו למותרות. והוא הכוונה בו, להיות הגוף מוכן ומזומן לששתתמש ממנו הנשמה לצורך עבודה בוראו, שלא תמצא לה עיכוב בהעדר הכנתו וחולשתו. וכשיהי האדם משתמש מן העולם על הדרך הזה, הנה ימצא התש misuse ההוא בעצמו פועל השלים כמ"ש, ויקנה בו מעלה אמיתית כמו שיקנה במעשה כל המצוות כלן, כי גם זה מצוה עליינו, לשמר את גופנו בהכנה הגונה לשיזוכל לעבוד בו את בוראנו, ונשתמש מהעולם לבונה זו ולתכלית זה כדי המצרך לנו, ונמצינו אנחנו מתעלים במעשה הזה, והעולם עצמו מתחעל בזה בהיותו עוזר לאדם לשיעבוד את בוראו:

Everything that man should do can be divided into two categories. First there is what he does as the result of a commandment. The second is what is done out of necessity.

The first category includes all the divine commandments. The second includes everything that man does while making use of the world to satisfy his needs.

The purpose of the Divine commandments has already been discussed namely than man should obey G-d's orders and fulfil His will. In doing so he conforms to G-d's will in two interrelated ways.

First of all he obeys G-d's will in doing what he was commanded to do. Secondly, however, he also perfects himself to that certain degree associated with that particular commandment. In doing so, he is perfected all the more, since G-d desires that man be perfected and attain the enjoyment of the good.

Man's use of the world for his own needs, however should also be circumscribed by the limits imposed by G-d's Will and not include anything forbidden by G-d. It should be motivated by the need to best maintain his health and preserve his life, and not merely to satisfy his physical urges and superfluous desires. One's motivation in maintaining his body should be furthermore be so that the soul should be able to serve its Creator without being hampered by the body's weakness and incapability.

When a man makes use of the world in this manner, this in itself becomes an act of perfection, and through it one can attain the same virtue as in keeping the other commandments. Indeed, one of the commandments requires that we keep our bodies fit so that we can serve G-d and that we derive our needs from our environment to achieve this goal.

In this manner, we elevate ourselves even through such activities. The world itself is also elevated, since it is then also helping man to serve G-d.

יָקְרָא כ' ג:מ"ב-מ"ג
בָּסְכָּת תִּשְׁבֹּו שְׁבָעַת יְמִים כָּל הַאֲרֹז בִּשְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בָּסְכָּת: לְמַעַן יְדֻעַּ דְּרָתֵיכֶם כִּי בָּסְכָּות הַוּשְׁבָתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהֹצְיאֵי אֹתָם מִאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי הִ אֱלֹקֵיכֶם:

For a seven day period you shall live in booths. Every resident among the Israelites shall live in booths, in order that your [ensuing] generations should know that I had the children of Israel live in booths when I took them out of the land of Egypt. I am Hashem your G-d.

רש"י

כִּי צְסִקּוֹת קְוֹצְקָטִי. (סְוִיכָה יְלָה) עַנְנִי כְּכֹל:

I had the children of Israel live in booths: [These were] the clouds of glory [with which God enveloped the Jewish people in the desert, forming a protective shelter for them against wild beasts and enemies.] [See Num. 10:34 and Rashi on that verse.] - [Sukkah 11b]

סוכה שעשו ב. גבולה מעלה מעשרים אמה פסולה ורבי יהודה מכשיר ושאייה גבולה עשרה טפחים גבויין לה (שילשיה) (יעילין) דבוק וו' שטחה מרובה משלחה פהולה:

ר' י

וHAMACHKEH MOROZKE MKLAFKA – כמוציא גטול גרווז, ו开会י גוּן חמץ אַמְלִינָה, ועל אס מסכדר קרייך סוכקה:

גמ' סוכה ב.

אמר רבה דאמר קרא למען ידעו דרתיכם כי בסככות הושבתי את בני ישראל עד עשרים אמה אדם יודע שהוא דר בסוכה לעללה מעשרים אמה אין אדם יודע שדר בסוכה משום דלא שלטה בה עינה

רשב"ם ויקרא כ"ג: מ"ג
למען ילעו לדורותיכם פקונו לדבורי הלוויים כמוכת סוכה סוכה ממק – וזה טעמו כל דבר הוגם סוכות הנעקה לך כהספֶר מגנץ ומיקנץ צלמָפֶר היה תכוהת הלהיז וכטיכס מליחיס כל טוב לגן ותילוק וילאה. למען זצלו כי כסוכות הוקבנתי היה צני יקללה צמלה ללביעים קנה צלוי יקופ וצללה נחלה ומתווך כד תנתנו הוללה למי קנתן כס נחלה ותיס מלהיחס כל טוב ואל מהמי צלבבכש חי ועוואס ידי ענפה לי היה השיל חזא. וכסלל בה נמלה בפיכחת עקדת חזמעון. וזכרת היה כל קדריך הא' הלאקי זה ללביעים קנה וגוי' ויהכיד היה סמן וגוי'. ולמה היה מוקה לך לענפה זלה. כי ה' הלאקי מזיאיך אל הלה טויה ולהלחה ובקעעה ולס נציך ובקחה היה ה' וגוי' ויהמלה צלבבך חי ועוואס ידי ענפה לי היה תחילה חזא וזכרת היה ה' הלאקי כי קהו נזון לך כח לענפות חיל. וכלך יוואריס מבטחים מליחיס כל טוב בזמנך קהה וויאכיז דבוריים לזכרו צללה ביה להם ומלבך במלבך ולטן בהרים לזכרם.

רמב"ן שם
... ולכן זהו בפניהם הזה ואצלו, עלינו ויזכו קייו גמלך לך כלו בפי ועייל מוקב לך מלך ללבושים צנה, והזס
quia עמלה לך חמקו דבר:

העמק דבר שם
למען ידעו וגו'. כדי שלא יהיה מתייחסים מן החיים הטוביים אפיו אין להם אחזות נחלה ושמחה טבעיות
מכ"מ ידעו ממצות סוכה כי ניתן לזכור ישיבותם בסוכות בהוציאו אותם וגו' והרי היה אז מכ"מ שמחת
עולם על ראהם. והרי אני ה' אלקיכם. מנהיג ומשגיח עליכם לעולם ואין מעוצר ממנה ית' להשפיע טובה
ובברכה גם בלי אחזות נחלה.

כל יקר שם
כל הארץ בישראל ישבו בסוכות. נקט דוקא אורה שהוא לשון תושב, לפי שבזמן אסיפות התבואה מן השדה כל
אחד רוצה לילך מן השדה לתוך ביתו לישב בו ישבה של קבע, וחששה התורה אولي על ידי ישיבת קבוע ירום לבבו
כי מצאה ידו כביר וישמן ויבעת על כן נאמר כל הארץ, הרוצה להיות כתושב בעולם הזה ולא כגר אליו צוה ה'
לצאת מדירת קבוע לדירת ארעי כדי שכיר בפחיות ערכו שאינו בעולם הזה כי אם גר ולא תושב כדייר כי דيري
ועל ידי זה לא יבטח בצל קורתו כי אם בצל שדי תולון, כמו שעשו ישראל בזאתם מצרים שלא ישבו בבתיהם
ספונז' וחשובים כי אם בהיקף שבעה עננים אשר כבוד ה' היה בתוכם והוא בצל שדי ולא בצל קורות בתיהם ארזים.
זה שאמר כי בסוכות הושבתי את בני ישראל וגו'. כי אין לומר שמדובר בסתם סוכות של הולכי דרכםadam כן הנה
לה לומר כי בסוכות הושבתי את בני ישראל וגו'. כי אין לומר שמדובר בסוכות הושבים בסוכות ואין זה כי אם
היקף שבעה עננים אשר פרש ה' ענן למקן עליהם כי על כן באו בצל שדי יתרחק:

רמב"ם הלכות סוכה ו'ה'

בצד היא מצות היישיבה בסוכה שהיא אוכל ושותה ודר בסוכה כל שבעת הימים בין ביום בין בלילה כדרך שהוא
דר ב ביתו בשאר ימות השנה וכל שבעת הימים עושה אדם את ביתו עראי ואת סוכתו קבוע שנאמר (ויקרא כ"ג)
בסוכות תשבו שבעת ימים כיצד כלים הנאים ומצאות הנאות בסוכה וכלי שתיה כגון אשישות וכוסות בסוכה אבל
כלי אכילה כגון קדרות וקערות חזין לソכה המנורה בסוכה ואם הייתה סוכה קטנה מנינה חזין לソכה:

How must the mitzvah of dwelling in the sukkah be fulfilled? A person must eat, drink, and live in the sukkah throughout all seven days [of the festival], both during the day and at night, in the same manner as he dwells in his home throughout the year.

During these seven days, he must consider his house as a temporary dwelling and the sukkah as his permanent home, as [Leviticus 23:42] states: "You shall dwell in sukkot for seven days."

What does this imply? His attractive utensils and attractive bedding [should be brought] to the sukkah. His drinking utensils - i.e., his cups and crystal pitchers - [should be brought] to the sukkah. However, utensils used for food - i.e., pans and plates - [may be left] outside the sukkah. A candelabra [should be brought] to the sukkah. However, if the sukkah is small, it should be left outside the sukkah.

שפתינו חיים מועדים ח'א עמ' ש"ט.

לעתיד לבוא יטנו אומות העולם כיוון שבפועל מטרת הכליה כל הבריאה היא בשבייל ישראל שיעסקו בתורה, ואם
כך איז כל פועל מעשיהם הותאה מהם היא לזרק ישראל, ויש למשיעיהם ערך כקיים המצוה, ומגיאע להם שכר
על זה. אמן הקב"ה משיב להם כיוון שלא הייתה כוונתם בעשיית הנזואה לזרק ישראל, אינם יכולים לזכות לשכר
מצואה. אין למשיח עזה"ז ערך כקיים המצואה ללא כוונה הרואה לכך, ורק הכוונה בעשיית צורכי עזה"ז לזרק
בעודות ה' היא המ捨ירה את המעשה – מעשה של קיום מצואה.

תהלים ט'ז:ח-ט'

שְׁוִיְתִּי הָלְגָגָל תְּמִיד כִּי בַּיְמִינִי בְּלֵאמוֹת: לְכָן שְׁמוֹ לִבִּי וְגַל קְבוֹדִי אָף בְּשָׁרִי יִשְׁפֹּן לְבָטֹז:

I have placed Hashem before me constantly; because [He is] at my right hand, I will not falter. Therefore, my heart rejoiced, and my soul was glad; even my flesh shall dwell in safety.

רש"י שם פסוק ח
צוויתי ה' לנגדי תמיד – בכל מעשי שמתה מולחו לנגל עני ולמה כי מימי ני הוה תמיד לעזוני בכל היותר, ל"ה צויתי
ה' לנגדי תמיד ס"ת קיה עמו לקלות זו כל ימי חייו וזה קלח כל מימי ני כל היותר ע"ק הטענה קיימת שמתה צויכי עזה"ז לזרק
עוסק נה ולפיכך כל היותר (ס"ה):

אבן עזרא שם פסוק ט'
לכון, לנוי – קול כל קדעתה; וככזוי – תנכמתה: **לך נצלי** – בגוף וכטועס כי להלך נצלי לך ככח עליון תעלו נפלו
וכח כלצקו צו יקملנו מתחלוויס בטהאנוט טעניל עעלן כן יקלו גוףנו צעולס זה נכמתה:

שפתינו חיים מועדים ח'א עמי של'א בשם הגר"א
ע"י שמקיים שוויתי ה' לנגיד תמיד זוכה שה' יעמדו לימינו. הביאור עד כמה שאדם מרגיש את השגחת ה' תמידית
עליו, באotta מידת ה' משגיח עליו ומחזקו, בבחינת ה' צלך על יד ימינך – באotta מידת עומד לימין.

נפש החיים שער א פרק ז
וז"ש דוד המ"ה ה' צלך על יד ימינך. הינו שכמו שנטית הצל של איזה דבר. הוא מכובן רק כפי תנוועות אותו
הדבר לאן נוטה. כן בדמיון זה כביכול הוא ית"ש מתחבר לנוטות העולמו' כפי תנוועות ונטית מעשי האדם למטה. וכן
מפורש במדרש אמר לו הקב"ה למשה לך אמר להם לישראל כישמי אקי"ק אשר אקי"ק. מהו אקי"ק אשר אקי"ק
שם שאתה הוּא עמי. כך אני הוּא עמד. וכן אמר דוד ה' צלך על יד ימינך. מהו ה' צלך צלך. מה צלך אם אתה
משחק לו הוא משחק לך. ואם אתה בוכה הוא בוכה כנגדך. ואם אתה מראה לו פנים זעומות או מוסברות אף הוא
נותן לך לך. אף הקב"ה ה' צלך כשם שאתה הוּא עמו הוּא עמי ע"כ

תהלילים פרק צא
ישב בסתור עליון בצל שדי יתלוין:

He who dwells in the covert of the Most High will lodge in the shadow of the Almighty.

רש"י פסוק א
וְקָבֵד סְמָתֶל עַלְיוֹן – מֵי נְקֹוָה חָמָת כְּנָפֵי הַסְּכִינָה קוֹל יַתְלוֹן בְּלָלוֹן צְהַקְבָּה מִגְיוֹן עַלְיוֹן כָּלִי מִקָּה לְכִינוֹ זֶה מִקְיָה
את צני תולס להסות כלהנות בקכינה.

He who dwells in the covert of the Most High: He who takes shelter in the covert of the wings of the Shechinah he will lodge in His shadow, for the Holy One, blessed be He, protects him. Moses, our teacher, hereby persuades people to take shelter in the wings of the Shechinah.

מלב"ם
וְקָבֵד מִלְיָאֵל בְּלָלוֹן לְחֵלָל מִן קָדוֹמִים צַנְיָן עַלְיוֹן מִלְחָמִי ה' יְלָכֵל הַלְמַתְפֵלָל וַיַּעֲנֵנוּ מִעֵנָה עַל צְהַלְתָו, מָוֶל מִלְיוֹן, לְעַ
כֵי לְתָה קַיּוֹצֵב סְמָתֶל עַלְיוֹן – מֶלֶל נְפָקָה, צַוְקָתָה צְקָבִיעָתָה סְמָתֶל ה' לְצָוָקה צְמָלָה הַעֲלִיוֹן, וֶמֶל גּוֹפָק לְתָה כְּלָיִחְדָּה
הַצָּלָל צָלִי יַתְלוֹן – צָה' יְקָנֵיהֶן עַלְיוֹן כְּהַסְּגָנָה פְּלָטִיעָתָה וַיְכַסֵּךְ בָּלְכִינָה:

חובות הלבבות שער חשבון הנפש
 והעשירי חשבון האדם עם נפשו בהשקיית הבורא על נגלו ונסתרו ושהוא רואה אותו וווכר כל מעשייו ומה שעובר
 על לבו מן המחשבות הטובות והרעות וייהה מפחד תמיד ממנה ומשתל לתקין נגלו ונסתרו לאלקים יתברך...
 וכאשר יהיה הענן הזה שב אל רעיון המאמין תמיד ויחשוב המאמין תמיד תדריך עם נפשו עליו היה הבורא יתברך נמצא
 עמו במצפונו יראהו בעין שכלו ויהיה יראהו תמיד ומרוממו ובוחן את מעשייו וחווקר את פעלו בהנחת בריותיו
 המעדות על גודלה ורוממותו וחומותו ויכלתו. וכאשר יתמודע על זה יניח הבורא לו מעצבו וירגיע לבו מפחדו
 ויפתח לו שערי ידיעתו ויגלה לו סודות חכמו ויישם עיניו על הדרכתו והנחתתו ולא יניחו לעצמו וליכלתו כמו
 שאמר (שם יג) במזמור ה' רועי לא אחשר עד סופו.
 ויהיה במדרגה העילוינה ממדרגות החסדים ובמעלה הרמה ממילוטות הצדיקים ויראה מאין עין וישמע מבל' און וידבר
 בלי לשון וירגיש בענינים מבלתי חווים וישער בהם מבלודי הקשה ואיננו קץ במאומה מענינו ולא בוחר עניין
 יותר מענין מה שבחור הבורא רצונו ברצון הבורא ואהבתו באהבתו והנאהב אצלו מה שאהוב לו והנמאס
 אליו מה שמאס לו...

One should reckon with himself that the Creator watches over his outer and inner life, observes him and remembers all his deeds and thoughts that occur to him, both good and bad. He should therefore always be in awe of Him and should endeavour to improve his outer and inner life for G-d, may He be exalted...

When the believer ponders this point repeatedly and reckons with himself regularly in this regard, the Creator, may He be exalted will be with him in his consciousness and he will see him with his mind's eye. He will always be in awe of Him and engaged in exalting Him. He will contemplate His works and study His deeds in the government of His creatures, which testify to His greatness, glory, wisdom and power.

If he continues in this course, the creator will relieve him of his sorrow and quiet his heart of its fear. G-d will open to him the gates leading to the knowledge of Him, and reveal to him the mysteries of His wisdom. G-d will oversee his guidance and regimen and will not leave him to his own devices and faculties as it says, 'G-d is my shepherd, I lack nothing'...

He will be on the highest level among the pious and [attain to] the most exalted degree among the righteous. He will see without eyes, hear without ears, speak without a tongue, sense things without sense and intuit them without reasoning. Nothing about his condition will dissatisfy him, he will desire to be in no situation other than the one chosen [for him] by the Creator. He will link his will to G-d's will, his love to G-d's love, loving what is beloved to Him and loathing what is loathsome to Him...

תהלים כ"ז:א'-ה'

לְדָדֶד ה' אָרוֹן וַיְשַׁעַר בְּמַיִּם אִירָא ה' מַעֲוֹן וַיְזַעַּן בְּמַיִּים אַפְזָזֶד: בְּקָרְבָּן עַלְיָן מִרְעָיִם לְאַכְלָה אֵת בְּשֶׁרֶי שְׂרֵי
וְאַיְבֵי לִי הַבָּהֶה כְּשַׁלְוָן וְגַפְלָלָן: אִם תַּזְוֹגֶה עַלְיָן בְּזַוְגָּה לֹא יִירָא לְבִי אִם תַּקְוֹם עַלְיָן בְּזַוְגָּה בְּזֹאת אַנְיָן
בּוֹטוֹז: אַזְוֹת שְׁאַלְתִּי מֵאַתְּה אָזְתָּה אַבְקָשֶׁ שְׁבָתִי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי וַיְזַעַּן בְּזַעַם ה' וְלִבְקָרְבָּן
בְּהַיְכָלָן: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכְתָּה בְּיּוֹם רַעַת יִסְתְּרֵנִי בְּסִכְתָּר אַהֲלָן בְּצָור יְרֻמְמָנִי:

Of David. Hashem is my light and my salvation; whom shall I fear? Hashem is the stronghold of my life; from whom shall I be frightened? When evildoers draw near to me to devour my flesh, my adversaries and my enemies against me-they stumbled and fell. If a camp encamps against me, my heart shall not fear; if a war should rise up against me, in this I trust. One [thing] I ask of Hashem, that I seek-that I may dwell in the house of Hashem all the days of my life, to see the pleasantness of the Lord and to visit His Temple every morning. That He will hide me in His tabernacle on the day of calamity; He will conceal me in the secrecy of His tent; He will lift me up on a rock.

שפתִי חַיִם שֵׁם עַמִּי שְׁלִיד

וזו בקשתו "כי יצפנני בסוכו" – העניין של ישיבה בסוכה הוא להרגיש שנמצאים בבית ה' בצלא דמהימנותא שעומדים תחת השגחת הקב"ה בתרמידות. בסוכה הרוי צריך להכנס את כל דרכי חיים: אכילה, שינה וgam טiol. ועי"ז שמכנים את מעגל החיים בקיום מצות סוכה. מצילה הסוכה מהקייטרוג – יצח"ר, כי הוא ביטוי של שוויתי. לאחר שעברו ר"ה ויו"כ שנאבקנו עם היצה"ר, זו העצה להקטין את שלטונו היצה"ר.

רמ"א אורח חיים תרל"ט:ז

...וכקיוֹלָה מִן כְּפֹוכָה מִכָּח הַגְּמָנִים הַל יִכְעַט וַיְלַכֵּד יְלַכֵּד כְּנַכְנָע כְּעַד שְׁמוֹזָג כּוֹם לְלַכְוּ וְצַפְכוּ עַל פְּנֵיו.
(מלכי"ל):